

Po mnenju italijanske vlade je Komisija izkrivila dejstva, ko je določila finančni popravek na podlagi napačne domneve, ki jo je navedel DG AGRI, da ni bilo nadzora A.g.e.a. nad vstopom in izstopom sladkorja ter da „je bilo obdelanih (brez uradne kontrole teže) približno 127 000 ton sladkorja“. Poleg tega, italijanska vlada graja tudi neobstoje dokazov glede dejstva, da „ni opravila letnega popisa (...) ko je bilo opravljeno skladiščenje“, in dejstvo, da „je bilo med 30. septembrom 2006 (datum, do katerega bi moral biti opravljen popis) in februarjem 2007 premeščenih približno 127 000 ton sladkorja (brez uradne kontrole ali tehtanja)“. Na podlagi listinskega dokaza, ki ga je podala A.g.e.a., ali evidence, ki potrjuje količino pretoka in zalog sladkorja na posamezno skladiščenje, ki je bila izročena Komisiji, namreč ti nasprotnega ne bi mogli potrjevati brez predložitve dokaza o tem.

Sedmi tožbeni razlog je bistvena kršitev postopka zaradi pomanjkanja obrazložitve in dokazov (člen 269 PDEU, člen prej 253 ES) v zvezi z navajano nevarnostjo škode za Sklad.

Italijanska vlada meni, da sklep ni obrazložen, ker v njem ni bil ocenjen polni učinek pregledov vstopa in izstopa sladkorja iz skladišč in njihovih mesečnih zalog, ki jih je sicer opravila A.g.e.a.

Tožba, vložena 7. julija 2011 – Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe proti Komisiji

(Zadeva T-362/11)

(2011/C 252/97)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nizozemska) in Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruselj, Belgija) (zastopnik: B. Kloostera, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

- Ugotovi naj se, da sklep Komisije z dne 6. maja 2011 krši Uredbo (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾;
- ugotovi naj se, da sklep Komisije z dne 6. maja 2011 krši Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, Uredbo (ES) št. 1049/2001 in Uredbo (ES) št. 1367/2006 ⁽²⁾;
- sklep Komisije z dne 6. maja 2011 naj se razglasi za ničnega; in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog je, da izpodbijani sklep krši člen 8(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ker o potrdilni prošnji tožečih strank ni bilo odločeno v predpisanem roku in to ni bilo podrobno obrazloženo.
2. Drugi tožbeni razlog je, da izpodbijani sklep krši člen 4 Aarhuške konvencije, člen 4(2) in (5) Uredbe (ES) št. 1049/2001 in člen 6(1) Uredbe (ES) št. 1367/2006 zaradi neobstoja presoje, saj:
 - razlog za zavrnitev ni v skladu z Aarhuško konvencijo;
 - se zahtevane informacije obravnavajo kot informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje; in
 - prevlada javni interes za razkritje informacij, ki sta jih zahtevali tožeči stranki.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL 2001 L 145, str. 43).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006 L 264, str. 13).